

HJÁLPARARBEIÐI

á hvørjum ári nógv føgur orð frá dønnum og øðrum útlendingum, sum á jólabazarinum nýta høvið til at keypa ymiskt føroyskt, og at royna ymiskan mat, ið tey ikki hava roynt áður.

- Tað eru eisini fleiri, ið stökka inn á gólvið, tí at tey síggja skelti uttanfyri, og enda við bæði at keypa hópin av jólagávum og at royna teir deiligu nýbakaðu drýlarnar, áðrenn tey fara út aftur, sigur Asley.

Eisini verður hildið, at tiltakið ein góð reklama fyri Føroyar.

Bara tað, at hava ein føroyskan jólabasar í Keypmannahavn er nakað, ið vit meta er stórt. Í november mánaði eru tað altíð ein rúgva av jólabasarum í Keypmannahavn, ið umboða fleiri ymisk lond, so hetta er eisini ein góður máti at fáa Føroyar við á heimskortið, sigur Asley at enda.

annkristina@sosialurin.fo

Jólabasarurin verður í Føroyahúsinum tann 22 og 23 novembur kl 13-16.

Eg gloymi alla stúran tá ið eg bindi

Hetta er ein øgiliga hørð tíð, ið er nokk so stressandi. Tað er nógv bíðitíð, og viðgerðin sum tú skal ígjøgnum, tá ið tú hevur krabbamein, er sera slítandi. Tá ið eg bindi, slappi eg av og gloymi alla stúran eina løtu. Tað sigur Karin Leitisstein úr Runavík, sum er við manni sínum í Keypmannahavn, har hann fær viðgerð fyri krabbamein.

Karin Leitisstein

Ann Kristina S. Simonsen

Karin Leitisstein er 55 ár og úr Runavík. Maður hennara, Rólant Højgaard, er 56 ár og sjómaður.

Rólant hevði í eina tíð merkt, at hann hevði ilt í hálsinum. Hann helt, at tað móguliga var hálsbruni, so tá ið hann skuldi endurnýggja bláu bók, bað hann læknan hyggja í hálsin. Læknin segði seg vilja kanna hann nærri, tá ið hann hevði frítúr, og so gekk tað øgiliga skjótt har frá. Tann 22. juli fekk Rólant staðfest krabbamein í hálsinum, og í øðrum lunganum, og 23 juli vóru Karin og Rólant longu í Keypmannahavn.

Í núverandi støðu sær tað út til, at Rólant og Karin sleppa aftur til Føroyar 20. november, og tá hava tey verið í Keypmannahavn í fyra mánaðir til viðgerðar.

Saman hava tey tvey vaksin børn. Sonurin er í Føroyum, og dótturin er júst byrjað upp á Námsfrøðingaútbúgvingina her í Keypmannahavn.

Tað er so deiligt at hava hana tætt við. Hon býr 15 minuttir frá sjúklingahotellinum, so hon fær verið nógv her, og tað er ein góður stuðul, sigur Karin.

Styttir bíðitíðina við at binda

Karin býr á sjúklingahotellinum, og tað var har, at hon frætti at hon kundi binda troyggjur og annað til ein jólabasar, sum verður hildin í Føroyahúsinum. Endamálið við basarinum er millum annað at savna pening inn til kvinnur og børn í Føroyum, sum eru í einari figgjarligari trongstøðu.

Karin legði til merkis, at tað stóð ein kurv á sjúk-

lingahotellinum, full við tógvi og uppskriftum, og hon helt at hetta var eitt frálíkt hugskot, so hon fór beinanvegin í holt við at binda.

Hetta er ein hørð tíð fyri okkum, og eg slappi altíð av, tá ið eg bindi, so mær dámdi væl at hyggja niður í kurvina fyri at síggja, hvat eg kundi fara í holt við, sigur Karin.

Man sær ikki nógv til sjúkuna beinanvegin, men tá ið viðgerðin fyrst fer í gongd, er tað sera sjónligt hvussu sjúkur ein er, tá ið ein hevur krabbamein. Sjálvandi eru tað ymiskar lagnur, men hjá okkum merkist tað ikki, at Rólant er sera sjúkur, fyrr enn viðgerðin varð farin í gongd, og tað er serliga tá ið viðgerðin er liðug, at man veruliga merkir, at hann er sjúkur.

Mær dámar væl at taka stokkanar við mær á sjúkra-

húsið, so eg kann binda meðan langa bíðitíðin er, og tá fai eg eisini onkuntíð viðmerkingar frá fólki, ið halda tað er sera vakurt, sigur Karin, og leggur afturat, at tað serliga eru hálsturríkløð, sum hon hevur kasta upp á stokkanir, tá ið hon heldur at tað er tað lættasta at taka við sær.

Umframt Karin, eru tað nógvar aðrar kvinnur á sjúklingahotellinum, sum binda til jólabasarin.

Í upphaldsstovuni við matarstovuna, sita tær ofta og hugna sær saman við m. a. at binda til hetta tiltakið. Saman hava tær bundið nógv vøkur pløgg til endamálið, og tað fevnir um alt, frá hosum til bæði kjólar, troyggjur og hógvur, ið alt er bundið á ymiskan hátt.

annkristina@sosialurin.fo